

N:o 84.

Af Herr **L. Benjaminsson**: Om grundröntornas successiva afskrifning.

Vid många föregående riksdagar hafva motioner till Riksdagen blifvit afgifna, dels om aflösning och dels om afskrifning af de å den svenska jorden hvilande grundskatter, hvilka för närvarande i riksstat äro upptagne, ränta till 4,505,000 riksdaler och tionde till 1,582,800 riksdaler eller tillsammans 6,087,800 riksdaler, och många ledamöter af Riksdagens Kamrar hafva vid sistlidne riksdag uttalat den åsigt, att grundskatterna, som på ett orättvist sätt blifvit pålagda den svenska jorden, böra sussesivt afskaffas genom aflösning och afskrifning i för-
ening, men flertalet af Första Kammarens ledamöter, hvilka icke ville att någon rättvisa skulle medgifvas åt den med grundskatter betungade svenska jorden, uttalade sig för grundskatternas bibehållande, hvarföre frågan då icke kunde bringas till en lycklig lösning.

Hvar och en, som oegennyttigt egnar sig åt frågan rörande grundskatterna, deras tillkomst och påläggande, inser fullkomligt att en från äldre tider genom tre Riksstånds beslut, (Bondeståndet oberäknadt, hvars röst då icke af medstånden beaktades), tillkommen orättvisa bör rättas, så att den ena samhällsklassen icke drabbas hårdare af skatter till staten än den andra, ty vi sträfva ju alla till ett och samma mål, nämligen till fäderneslandets bästa, och derföre bör all beskattning till staten vara lika på alla samhällsklasser; men vill den ena samhällsklassen, såsom hittills skett, förtrycka den andra och icke utjemna gamla genom våld vissa samhällsklasser tillkomna förmåner framför andra i beskattning till staten, då uppstår split och oenighet, och rättvisa i beskattningen kommer dock till sist att uttaga sin rätt.

Min mening är icke att grundskatterna skulle på en gång afskrifvas, utan att någon mindre del deraf skulle afskrifvas, till exempel en

tjugonedel om året, och då statens tillgångar under förestående statsregleringsperiod medgifva en nedsättning af grundskatterna, utan att andra tillgångar behöfva anvisas, så anhåller jag,
att Riksdagen ville besluta, att ränta och tionden under nu förestående statsregleringsperiod skall minskas med en tjugonedel.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1873.

Pehr Benjaminsson,
från Elfsborgs län.

N:o 85.

Af Herr J. Erickzon: Om förändring i lagens stadganden angående byggnad och underhåll af allmänna vägar.

En fråga, hvars tillfredsställande lösning synes vara nödvändig, och som under flera föregående riksdagar förgäfves varit föremål för pröfning, är frågan om byggnad och underhåll af allmänna vägar. I de många motioner, som förut i ämnet varit väckta och äfven denna riksdag väckas, äro skälen för en förändrad lagstiftning härutinnan, i mera enlighet med tidens fordringar samt rättvisa och billighet, så tillräckligt framhållna, att ett ytterligare upprepande deraf är öfverflödigt, hvarföre jag här vill anmärka endast ett par af de förhållanden, som med frågan hafva sammanhang.

Vid den tid nu i frågan gällande författningar utfärdades, var det hufvudsakligen endast den egentlige jordbrukaren, som begagnade vägarne; men sedermera hafva bruk, fabriker och industriella anläggningar af allehanda slag uppstått å landet, hvilka nu i lika grad med och kanske mera än jordbrukaren äro intresserade af allmänna vägar-